

holdet hos Tusinder af Vælgere. Det er ganske sikkert. Men naar Forholdet er saaledes, tror jeg, man kan sige, at det er ganske usandt og ganske usundt. Der er kun een Faktor, som formaar at forandre noget i dette Forhold, og det er Landstinget selv.

Der har været talt meget om Valgene, og man har drøftet, hvilken Lære man kunde drage af disse Valg, og der er et, hvorom Flertallet af dette Tings Medlemmer synes at være ganske enig, og det er den Ting, at man kan gaa ud fra som noget sikkert, som et sikkert Svar, Valgene have givet, at Flertallet af Vælgerne i dette Land ønsker den udvidede kommunale Valgret og ønsker den i den Form og Skikkelse, som den højtærede Regering har givet den. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at dette Svar i Kraft af de Udtalelser, jeg før fremsatte om den specielle danske Vælgerpsykologi, ikke er ganske rigtigt, men een Ting tror jeg er ganske rigtig, og det er, at Flertallet ønsker dette Spørgsmaal løst, men at det ønsker det løst paa en forstandig Maade. Jeg vil tilføje, at jeg haaber, at Landstinget har den samme Opfattelse. Det gælder jo netop om i Politik at have Forstaaelse af at holde igen paa rette Sted og give efter paa det rette Tidspunkt.

Jeg skal gentage, at jeg tror paa Muligheden af en Samlingspolitik i stor Stil, og den vil sikkert komme, naar Forholdene kræve det. Men Begyndelsen skal, som jeg sagde, gøres med Hensyn til den Stilling, man indtager overfor de paakrævede store Reformere, og den skal gøres paa en saadan Maade, at Kravet om Hensyn til alle Samfundsklassers berettigede Interesser ikke bliver en Floskel, men en Realitet.

Sveistrup: Jeg skal, naar jeg paa dette fremskredne Tidspunkt af Aftenen faar Ordet, ikke lade mig friste ind paa saadanne storpolitiske Betragtninger som dem, vi hørte af den sidste ærede Taler. Jeg antog egentlig, at Meningen var, efter at vi havde faaet en særskilt Adresse-debat: Storpolitik for sig og Finanslovbehandling for sig.

Jeg skal heller ikke indlade mig paa, skønt jeg naturligvis har stor Lyst dertil, at gøre Rede for de mange Ønsker, der findes i min Valgkreds med Hensyn til disse og hine lokale Formaal. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), naar han sagde, at det dog vist ikke er hensigtsmæssigt,

at vi her i Tinget behandle og tage Bestemmelse om Togplaner. Jeg haaber, den højtærede Trafikminister, naar jeg personlig henvender mig til ham angaaende min Valgkreds' berettigede Ønsker paa disse Omraader, vil tage disse under velvillig Overvejelse, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med at fremføre de meget begrundede Ønsker, som Viborg Amts 2den Valgkreds nærer i saa Henseende.

Jeg skal i alKorthed fremsætte nogle Spørgsmaal, som jeg vil sætte Pris paa at faa besvarede af rette vedkommende. Først skal jeg henvende mig til den højtærede Indenrigsminister. I Fjor ved Finanslovens første Behandling fremdrog jeg Spørgsmaalet om Statens og Lovgivningsmagtens Stilling overfor Indvandringen af polske Arbejdere. Jeg udtalte mig da ret udførligt om den Sag og skal ikke lade mig friste til nu at gentage noget af, hvad jeg sagde. Jeg skal blot henvise til, at overfor mine Udtalelser udtalte den højtærede Indenrigsminister den Gang, at hvis det kun var et Spørgsmaal om Indførelse af et Arbejdsinspektorat for polske Arbejdere, der var Tale om, var det jo et Spørgsmaal, han i sit Ministerium kunde ordne, men da mine Betragtninger havde haft en noget videregaaende Adresse, vilde det være nødvendigt for ham at forhandle derom med Justitsministeren og Landbrugsministeren. Den samme Sag om polske Arbejdere, særlig om et Arbejdsinspektorat, blev tagen op til Samraad i Finansudvalget og fik der Tilslutning af hele Udvalget. Ved Finanslovens 2den Behandling udtalte saa den højtærede Minister, at han havde indledet Forhandlinger med de andre vedkommende Ministre om denne Sag. Jeg vilde nu sætte megen Pris paa, om den højtærede Indenrigsminister kunde meddele os, at disse Forhandlinger vare førte frem saaledes, at vi snart kunde vente et positivt Resultat af dem.

Et andet Punkt, et Lovgivningsspørgsmaal, der særlig vedrører Indenrigsministeriet, blev berørt ogsaa i forrige Samling ved Finanslovens Behandling, nemlig Spørgsmaalet om tvungen Butikslukning om Aftenen. Derom sagde den Gang den højtærede Indenrigsminister, at han havde et Lovforslag færdigt, og at man maaske allerede kunde faa det at se i den Samling. Men han henviste til, at Sagen var tilstillet forskellige Foreninger og Institutioner til Erklæring. Disse synes ikke at have været meget hurtige til at erklære sig, thi vi have nu for nylig hørt, at Sagen